

stichting
Talita Koemi

Eindrapportage

- **Klacht:** psychische nood
- **Behandelperiode:** 14 september 2006 t/m 30 augustus 2007
- **Cliënt:** In eindrapport wordt de cliënt i.v.m. privacy Pieta genoemd
- **Eerst Verantwoordelijke (EV'er):** John Bonte
- **Rapportage:** Marique van Bladel
- **Behandeld door:** Stichting Talita Koemi
- **Behandelmethode:** Magnetiseren, Reiki en gesprekken
- **Rapportage:** 25 mei 2008

complementaire zorg

Eindrapportage: PSYCHISCHE NOOD

<u>Beschrijving cliënt:</u>	Pieta, 55 jaar
<u>Begin- en einddatum behandeling:</u>	14 september 2006 t/m 30 augustus 2007
<u>Klachten:</u> Medisch diagnose(s):	Na haar echtscheiding heeft Pieta last van geestelijke instabiliteit.
Medische behandeling + resultaat tot nu toe:	Pieta is onder behandeling geweest bij een psychologe en de huisarts.
Verder opsomming van de Pesplan punten : (alleen het probleem)	Pieta heeft last van een hoge bloeddruk.
<u>Aanvang van de behandelingen:</u>	Pieta is een 55 jarige vrouw, waarbij direct opvalt dat haar lichaam erg klein en fijn is, bijna kinderlijk. Ze heeft een erg negatief zelfbeeld. Dit is ontstaan in het verleden. Ze voelde zich vroeger thuis en later in haar huwelijk, totaal niet gezien en gehoord. Ze heeft jarenlang een schijn opgehouden alsof deze situatie normaal zou zijn, terwijl dit voor haar zelf eigenlijk nooit zo voelde. Ze heeft momenteel ook last van hoge bloeddruk. Pieta wordt 1 x per week persoonlijk behandeld en ook op afstand.
<u>Verloop:</u>	Ten aanzien van de hoge bloeddruk kunnen we melden dat na 2 behandelingen dit probleem verdwenen is en niet meer is teruggekeerd. Pieta weet inmiddels verstandelijk(mentaal) wel in welke situatie ze zich bevindt en waarom ze denkt en voelt dat ze er niet mag zijn. Ze heeft de afgelopen jaren veel inzicht gekregen in haar mechanismen en patronen. Deze ontstaan in het algemeen in een periode waarin het van

stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

levensbelang is dat iemand overeind blijft. Bijvoorbeeld zoals bij Pieta in een thuissituatie. Er werd feitelijk gewoon over haar heen gelopen en zij voelde zich continu gekwetst. Ze werd bevestigd in haar beeld dat ze niet de moeite waard is. Om hier niet aan onderdoor te gaan, vluchtte Pieta in een andere wereld. Via haar hoofd, haar denken, kon zij zich afsluiten door als het ware niet meer aanwezig te zijn.

Wij zien tijdens de behandelingen regelmatig een Pieta die zegt het allemaal wel te weten en te begrijpen, maar die ondertussen ook vaak heel kinderlijk gedrag vertoont.

Fysiek laat ze dan een mokkend, verlegen en een in zichzelf gekeerd kind zien.

De behandelingen bestaan steeds uit enerzijds gesprekken, waarin geprobeerd wordt Pieta te laten merken en ervaren dat zij er helemaal mag zijn ongeacht hoe het ook met haar gaat. Er wordt gesproken over de inzichten die Pieta krijgt. Tegelijkertijd wordt Pieta fysiek gemasseerd om te proberen haar weer meer met zichzelf in contact te brengen.

Gaandeweg komen er allerlei emoties los bij Pieta. Ze ziet steeds beter wat haar rol is geweest en voelt verdriet en boosheid. Afwisselend mogen die gevoelens er wel of liever niet zijn. Ze kan steeds meer vanaf een afstand gaan kijken naar haar steeds terugkerende patronen en mechanismen. Doordat ze het zichzelf steeds ziet doen, zit ze er zelf minder diep in verwickeld. Vanaf een afstand beschouwt ze zichzelf en heeft daardoor minder last van de wisselende, soms heftige gevoelens waarmee dit alles gepaard gaat.

Tijdens de lichamelijke behandelingen merken we dat Pieta zich steeds meer kan ontspannen. Alsof ze het meer kan toelaten in haar systeem. Ze zit lekkerder in haar vel en ze ziet er beter uit.

Toch merken de behandelaars ook dat Pieta sterk geneigd blijft om alles vanuit haar hoofd (mentaal) te beleven en beschrijven. Ze geeft dan de indruk dat ze het nu allemaal doorheeft en heeft de neiging niet in haar eigen woorden te praten, maar "boekentaal" te gebruiken. Het lijkt alsof er dingen bewust zijn voor haar, maar die blijken nog niet werkelijk dieper doorgedrongen en geïntegreerd te zijn. Het (overlevings-)mechanisme om een bepaalde schijn op te houden, plus het verlangen om *er* (vanaf/klaar) te zijn, blijkt zeer hardnekkig.

In december 2006 loopt Pieta opnieuw vast. Ze blijft maar moe en het "werken" om meer inzicht en balans te verkrijgen, valt haar steeds zwaarder. De behandelaars zien regelmatig een kind boos, verdrietig en moedeloos op zichzelf en de hele wereld reageren.

stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

Afsluiting:

In februari 2007 heeft Pieta weer het idee dat ze weer iets heeft “doorleefd en opgeruimd”. Ze voelt zich weer beter en kan weer meer afstand nemen. In maart krijgt ze het wederom moeilijk en valt ze terug. Daarna is er een stijgende lijn te zien tot augustus. Pieta besluit om het weer alleen te gaan proberen. Ze is gegroeid in het hebben van inzicht in hoe ze last kan hebben van bepaalde ingesleten overtuigingen over wie ze is. Het minderwaardigheidscomplex dat ze had, is sterk verminderd.

Ze heeft haar scheiding en alles wat dat met zich meebracht kunnen verwerken.

Ze voelt zich veel prettiger en is zich bewust dat het op en neer gaan in hoe ze zich voelt ook een onderdeel van het leven is. Ze probeert het leven nu meer te nemen zoals het komt.

Eindconclusie:

Pieta is een vrouw van 55 jaar die na haar echtscheiding in geestelijke nood komt. Ze is 1 jaar bij de stichting onder behandeling geweest.

Ten aanzien van de hoge bloeddruk:

We zagen dat de bloeddruk al na 2 behandelingen genormaliseerd was. Pieta gebruikte hiervoor al langer medicijnen, dus enerzijds kunnen we geen conclusie trekken. Anderzijds is het opvallend dat de bloeddruk nog niet eerder met behulp van de medicijnen gezakt was, en zou het kunnen dat het magnetiseren en/of de combinatie met de gesprekken geholpen hebben de bloeddruk weer te stabiliseren.

Ten aanzien van de geestelijke instabiliteit kunnen we zien dat Pieta tijdens de behandelingen veranderd is. De combinatie van gesprekken, waarin o.a. feedback werd gegeven, samen met de fysieke behandelingen lijken goed te werken om mensen tegelijkertijd dichter in contact met zichzelf te brengen. Ook wordt er een bewustwording op gang gebracht waarin op een dieper niveau naar zichzelf gekeken kan worden. Voor Pieta heeft het goed gewerkt. Ze heeft de behandelingen als heilzaam ervaren en kan het leven beter aan. Ze is zich meer bewust van valkuilen en hobbels op de weg. Pieta beseft dat het hierbij niet blijft. Dit zal altijd blijven gebeuren. Iemand is nooit klaar.